

"מאורות שלום"

עלון שבועי שע"י מוסדות קאמרנא בעיה"ק חברון תובב"א
בנשיאות כ"ק מרן אדמו"ר שליט"א

בס"ד פרשת כי תישא		
ט"ז אדר התשל"ב שנה ו' גיליון 283		
נא לא לקרוא בזמן התפלה – טעון גניזה		
זמני הדלקת הנרות ומוצ"ש		
הדלקת נרות		
מוצ"ש		
18:20	17:13	קרית ארבע
18:19	17:07	ירושלים
18:21	17:22	באר שבע
18:21	17:23	תל אביב
לע"נ שמעון עופר בן מאיר ז"ל		

מאורות רבותינו זיע"א

"אֵךְ אֶת שַׁבְּתֹתַי תִּשְׁמְרוּ" [ל"א, ג']
 ודבר נחמד שמעתי ממורי דודי הצדיק מוה"ר
 רבי משה מסאמבור זצ"ל, שא"ך את' הוא ריבוי
 ומיעוט, היינו כי קודם שבת מרבין [מקבל]
 נפש ואח"כ עולה לקבל רוח ואח"כ נשמה,
 אחר שבת יורדין ונתמעט כידוע ממרן האר"י,
 וכל זה צריכין לשמור מאד, עד כאן.
 ('היכל הברכה' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שַׁבַּת וַיִּנָּפֵשׁ (לא יז).
 וזהו 'וביום השביעי שבת' שאין לו מדריגות שבת
 אלא ביום השביעי, 'וי לנפש' כזה, כי הוא נפש עם
 הארץ, אבל תלמיד חכם נשאר בו הארות שבת בכל
 ימי השבוע, במחשבה בדבור ומעשה משיג הארה
 עצומה של יום השבת.
 ('זהר חי' מרבינו יצחק אייזיק מקאמרנא)

לרפואת יעקב בו דינה

מאורות הפרשה

"כִּי תִשָּׂא אֶת-רֹאשׁ בְּנֵי-יִשְׂרָאֵל, לִפְקֻדֵיהֶם, וְנָתַנּוּ אִישׁ כְּפָר נַפְשׁוֹ
 לָהּ, בְּפֻקְדֵי אֹתָם; וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף, בְּפֻקְדֵי אֹתָם". [שמות ל' י"א].
 פרשת חטא העגל הנורא אשר אמרו עליו חז"ל "אמר רבי יצחק:
 אין לך כל פורענות ופורענות שבאה לעולם שאין בה אחד מעשרים
 וארבעה בהכרע ליטרא של עגל הראשון". (סנהדרין דף קב עמוד א).
 והנה יש לנו להתבונן היטב מה הביא לחטא זה ולפורענות כה
 ארוכה ומתמשכת עד ימינו ממש. ועוד יש להבין מה באה התורה
 הקדושה ללמדנו בהמשך הפרשה בקבלת הלוחות השניים, ועניני
 המשכן שקדמו לתיאור החטא בפרשתנו. והנה, לעיני המתבונן
 היטב, נראה כי מפתחת הפרשה בענין מחצית השקל נטוע שורש
 חטא העגל ואפשר יאמר ששורש כל החטאים כולם. כי הנה האדם
 שבא לעולם נשמתו נתפרדה מהעולמות העליונים הקדושים פירוד
 זמני ולמען תכלית. ואשר על כן, חובת האדם לעמול ימים כלילות
 להביאה אל שלמות המחשבה הדיבור והמעשה המתחייב ממנו,
 בעל מנת להשיבה למקומה הראשון כבתחילה. אלא דא עקא, נראה
 כי האדם חושב לעצמו ברובד כזה או אחר כי שלם הוא בכל מיני
 השלמות, וגם כי חטא בזה או בזה, הריהם חטאים שעליהם יכפר
 בידוי של יוה"כ, ובידוי של כל יום ויום בתפלתו ודי לו בזה. על כן
 באה התורה והדגישה בפתח הפרשה "ונתנו איש כופר נפשו", כי
 הנפש הומיה ובוכה על צרתה כנאמר "לב יודע מרת נפשו" [משלי
 י"ד] ואין ל"ב אלא הקב"ה, ל"ב אלקים שבמעשה בראשית אשר
 באורם נראה אור [ועיין פרדס רמונים יב ב, באורך] היינו הקב"ה
 יודע מרת נפשו, חלק נשמת אלקים שנפח באדם, חלקו ממש
 "מדליה נפח", ומצטער בעבורה. אשר על כן נבואה אנחנו בית
 אלקים ברג"ש, במספר מכוון "כי אל גדול ה' ומלך גדול על כל
 אלקים" [תהלים פרק צה], והאדם צריך לעשות תשובה וכפרה על
 כך שציער את הקב"ה במעלליו. והוא שהאירה לנו התורה בסוף
 פרשתנו, "ויאמר ה' אל משה, פסל לך שני לוחות אבנים פראשנים
 וכתבתי, על הלוחות, את הדברים, אשר היו על הלוחות הראשנים
 אשר שברתי". [שמות ל"ד] שאע"פ ששיברת הרי הם לפניך
 כראשונים. עשה תשובה בכוחה שהיא מחייה כל נשמה.

חדש
 עלון "פינוק לשבת" לילדים
 בהוצאת בית מדרשנו. ניתן להורידו בקישור
 הבא –
http://www.ohrshalom.net/Shabbat_treat.htm

ארגון להתפלל
 לרפואת חולי כלל ישראל
 למשלוח שמות לתפילה ולהצטרפות
lehitpalel@gmail.com

העלון יוצא
 לזכות
 לאה בת שרה ומסעוד אשר ערן בן מרים
 שיזכו לברכת זרע של קיימא
 אכ"ר

מאורות "מעשה שלום"

כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתַנוּ אִישׁ כְּפָר נֶפְשׁוֹ לַהוֹי"ה בְּפִקְדֹת אֲתֶם וְלֹא יִהְיֶה בָהֶם נֶגֶף בְּפִקְדֹת אֲתֶם. (ל יב). אפשר לומר ולרמז על זה האופן, דאיתא בגמרא מגילה (דף כט.), תניא רבי שמעון בן יוחאי אומר, בוא וראה כמה חביבין ישראל לפני הקב"ה, שבכל מקום שגלו שכינה עמהן וכו'. ואיתא ג"כ בספרים הקדושים שצריכים בני ישראלים לראות ולפדות את השכינה מהגלות, וממילא יושעו בני ישראל גם כן מהגלות המר הזה, כי זה תכליתה של העבודה, כמאמר חכמז"ל (שמ"ר ל) עמו אנכי בצרה (תהלים צא טז) שהשכינה ג"כ בגלותא. וזהו 'כי תשא' 'כי' ר"ת כ'נסת ישראל, דהיינו שהשכינה הקדושה הנקראת כנסת ישראל, דורש ומבקש מאוד מבני ישראל 'תשא את ראש' ראש מרמז לשכינה כביכול, כמו שאיתא בספר הקדוש נועם אלימלך (כאן בפרשתן) מרשכבה"ג הרבי רבי אלימלך מליזענסק זי"ע, שהשכינה נקראת ראש. 'לפקדיהם' הוא לשון חסרון כמ"ש ולא נפקד ממנו איש (במדבר לא מט), דהיינו שצריך להתפלל ולפדות מחסרון שיש כביכול עכשיו בגלות לשכינה. ואומר התורה האיך יכולים לפדותה, ע"י 'ונתנו איש כפר נפשו להו"ה' דהיינו שצריך למסור את נפשו על התורה והעבודה במסירת נפש בלתי להשם יתברך כדי לפדותה, וע"ז ממילא 'בפקד אתם' שגם בני ישראל יפדו מהגלות, וכשיעשו כן אז 'ולא יהיה בהם נגף בפקד אתם' אכ"ר.

מאורות סיפורי רבותינו זיע"א

"וְאֵתָה דָּבָר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לֵאמֹר אַךְ אֵת שְׁבֻתֹתַי תִּשְׁמְרוּ כִּי אוֹת הוּא בְּיָמֵי וּבְיָמֵיכֶם לְדֹרֹתֵיכֶם לְדַעַת כִּי אֲנִי הוֹי"ה מְקַדְשְׁכֶם" [ל"א, י"ג] איתא במסכת שבת (י: וז"ל: תניא נמי הכי, 'לדעת כי אני ה' מקדשכם' אמר לו הקדוש ברוך הוא למשה, מתנה טובה יש לי בבית גנזי, ושבת שמה, ואני מבקש ליתנה לישראל, לך והודיעם. והקשה אדוני מורי ורבי הרה"צ הקדוש דודי הרב רבי אלכסנדר מקאמרנא זלה"ה, מפני מה אמר הקדוש ברוך הוא למשה 'לך והודיעם' היה לו להקב"ה ליתן להם תיכף, כדרך הנותן מתנה, ומפני מה צריך להודיעם מקודם. אבל אמר בדרך משל, כי היה נשמע מהרה"צ רבי לוי יצחק מבארדיטשוב זלה"ה, כי כל מה שהגיע לידו, הן מעות הן מטלטליו, תיכף היה נותן לאיזה ענין שנזדמן לו, ולא השאיר לו כלום, ובני ביתו היו בדחוקת גדולה, כי לא השאיר לו כלום, כי היה פזרן גדול לפרנס עניים, ובני ביתו היו משגיחים עליו כאשר באו אליו עניים, שלא יתן להם כל אשר יהיה לו, ולא ישאר לעצמו כלום. פעם אחת, נזדמן להרב שבא אצלו עני, ולא ראו בני ביתו, והיה מונח אצלו טבעת זהב על שלחנו שהיה שוה לערך ב' או ג' אדומים, ונתנו לעני, והלך לו. וכאשר ראתה בתו איך שהעני הלך מאביו, ונזכרה שהיה לה אבן טוב, ורדפה אצל אביה לראות אם יש בידו הטבעת, ואביה כבר נתן לעני שנזדמן לו והלך לו, והיתה בתו צועקת לאביה, מפני מה נתן לעני זה הטבעת, שהיה שוה לערך ב' או ג' אדומים. והשיב לה אביה, שלא ידע ששוה כל כך, ואמר אל בתו, אני ואת נרדוף אחר העני אולי נשיג אותו, ורדפו שניהם אחר העני, והשיג אותו הרב, ואמר לו להעני הטבעת שאני נתתי לך שוה כך וכך, אל תמכור אותו בזול, ובתו לא היתה יודעת מה שאמר לעני, ונדמה לה שהיה רודף אחר העני ליקח אותו ממנו, אבל הוא אמר לו שלא למכור אותו בזול. וזה שאמר הקב"ה למשה, 'לך והודיעם' שהוא מתנה טובה, שלא לזלזל ח"ו בשבת, רק לקבל אותו במתנה גמורה ויקרה, עד כאן שמעתי מדודי הרב הצדיק.

(עטרת זקנים' מרבי יחיאל מיכל מסאמבור תלמיד רבינו)

מאורות "כתם אופיר"

וַיִּשְׁלַךְ מִיָּדוֹ אֶת הַלֶּחֶת וַיִּשְׁבֵּר אֶתֶם תַּחַת הָהָר (לב יט). משה רבינו שבר על פי הגבורה כלים בחמתו (עי' שבת קה: המשבר כליו בחמתו יהא בעיניך כעובד עבודה זרה) שהם הלוחת, כדי להשתתף עצמו עם ישראל שעבדו עבודה זרה, ובזה על ידי תשובתו הרמתה, יעלה גם ישראל לתשובה, כי כל מי שאינו מחויב בדבר אינו מוציא את הרבים ידי חובתן (ר"ה כט.) הכל ידוע ליודעין (ממרון הבעש"ט, עה"ת ויקרא אות י).

העלון יוצא לעילוי נשמת

משה בן יוסף	נעמי בת חיים	שרה בת חיים	אברהם בן חיים	ציון בן אברהם	עזרא בן יוסף	אברהם בן יוסף
ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל	ז"ל

נשן להקדיש עלונים ושיעורי תורה ללא שום תמורה - צור קשר בדוא"ל - info@ohrshalom.net